

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

21 juni 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de aangekondigde initiatieven in verband met fair trade

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de overgangsregeling inzake de subsidiëring van de Belgisch-Luxemburgse Kamer van Koophandel

Commissie voor Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden,
Internationale Samenwerking en Toerisme

Dinsdag 21 juni 2005

Waarnemend voorzitter: mevrouw Miet Smet

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.47 uur.*

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de aangekondigde initiatieven in verband met fair trade

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vrancken tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de aangekondigde initiatieven in verband met fair trade.

De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, u nam begin dit jaar deel aan een werkbezoek aan het Zuid-Amerikaanse Costa Rica. Samen met staatssecretaris mevrouw Van Weert voor de federale regering en vertegenwoordigers van niet-gouvernementele organisaties, het bedrijfsleven en enkele koffieproducenten hebt u de kleine koffieboeren bezocht.

Deze hebben het, zoals bekend, zeer moeilijk. Ze krijgen voor hun product vaak een veel te lage prijs op de wereldmarkt, waardoor ze amper het hoofd boven water kunnen houden. Het werkbezoek in Costa Rica kwam er op uitnodiging van Max Havelaar, Oxfam-Wereldwinkels en Vredeseilanden. Samen lanceerden ze de campagne 'Ik ben verkocht', die de eerlijke handel bekender wil maken bij politiek, bedrijfsleven en publiek.

Na deze reis kondigden de beide excellenties een aantal initiatieven aan die de fair trade ten goede moeten komen. Ik wil benadrukken dat ik me niet over de inhoud van de fair trade zelf wil uitspreken, dat is nog een ander discours. Dat kan nog een andere benadering hebben. Ik zal me beperken tot dat bezoek.

Op Vlaams niveau wilt u vooral het bedrijfsleven aanzetten tot eerlijker handel. Vlaamse handelsgezanten zullen Belgische bedrijven ertoe aanzetten enkele ethische fair-traderegels in acht te nemen wanneer ze investeren in het buitenland. Daarvoor zou er een code in de maak zijn.

Hebt u al uitvoering gegeven aan uw initiatief om het bedrijfsleven aan te zetten tot eerlijker handel? Wat moeten we ons hier concreet bij voorstellen?

Hebt u al overleg gepleegd met uw collega minister Bourgeois, minister voor Buitenlands Beleid en Ontwikkelingssamenwerking, om ook via het kanaal van de ontwikkelingssamenwerking de initiatieven voor fair trade te laten meespelen? Wat is het resultaat van dit overleg? Hoe zal hier vorm aan gegeven worden?

Hoever staat het met de code van ethische fair-traderegels? Welke regels worden hierin vervat? Welke beperkingen en/of verplichtingen in de handelsbetrekkingen tussen Belgische en buitenlandse bedrijven of hun dochterondernemingen zouden hierin vervat zitten?

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, ik sluit me graag aan bij de vraag omdat we hier op 22 februari van dit jaar in deze commissie al over

Poleyn

gesproken hebben naar aanleiding van een vraag om uitleg van mij. Ik heb het verslag daarvan nog eens grondig nagelezen. Ik wil verwijzen naar uw vier conclusies, mevrouw de minister, naar aanleiding van het bezoek aan Costa Rica en de bedoeling van die missie.

De eerste conclusie was dat het maatschappelijk verantwoord ondernemen, het MVO, opgenomen zou worden in het takenpakket van onze Vlaamse economische vertegenwoordigers in het buitenland. U zei dat u het MVO ook wou opnemen in het beheerscontract met het FIT. Hoe staat het daarmee?

Een tweede conclusie was dat u ervan overtuigd was dat de internationale handelsrelaties moeten verbeteren zodat concurrentievervalsing tussen Noord en Zuid verdwijnt. We hebben daarover gediscussieerd. Ik vroeg u hoe u dat zou doen. U vermeldde dat u uitdrukkelijk steun wou geven aan de microkredieten. Dit is ook het Jaar van het Microkrediet. We hebben een Vlaams Waarborgfonds opgestart. Minister Bourgeois zou daar een colloquium over houden. De uitvoeringsbesluiten van het decreet over de microfinanciering worden nu voorbereid. Zult u daaraan meewerken, mevrouw de minister? Hebt u over het microkrediet nog andere afspraken gemaakt met minister Bourgeois?

Ten derde wou u overgaan tot de oprichting van een Helpdesk Import Vlaanderen. Dat kondigt u ook aan in uw beleidsnota, net zoals minister Bourgeois. U zou daarvoor samen gaan zitten met hem. Hoe is dat gesprek verlopen? U sprak ook over de Europese initiatieven terzake. Hebt u al zicht op de verhouding van het Vlaamse initiatief tot het Europese initiatief?

Uw laatste conclusie ging over de transparantie van de labels op fair-tradeproducten. U had nog veel plannen om te overleggen met minister Bourgeois, de ngo's en het bedrijfsleven. Hoe staat het daarmee?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Vrancken, mevrouw Poleyn, de initi-

atieven die ik heb aangekondigd, kunnen als volgt worden opgedeeld: de sensibilisering van bedrijven en consumenten in Vlaanderen, de sensibilisering van Vlaamse bedrijven in het buitenland en steun aan producenten uit ontwikkelingslanden die hun fair-tradeproducten naar Vlaanderen en Europa willen uitvoeren.

Ten eerste wil ik de bedrijven en de eindconsumenten inzicht verschaffen in de waarde van maatschappelijk en ethisch ondernemen. Dat moet een van de doelstellingen zijn. Ik heb inderdaad in mijn beleidsnota vermeld dat de deelname aan MVO volledig op vrijwillige basis moet gebeuren, omwille van de diverse vormen waarin het zich kan manifesteren en omdat het steeds een zekere inspanning vraagt van de onderneming. De overheid krijgt dus hoofdzakelijk een sensibiliserende rol toebedeeld. Bijgevolg zal er grondig worden nagegaan of MVO voldoende wordt geïntegreerd in de sensibiliseringsacties die worden opgestart.

Momenteel onderzoekt mijn kabinet welke initiatieven in Vlaanderen en België al werden genomen met betrekking tot deze materie. Er bestaan al veel initiatieven, maar ze worden weinig op elkaar afgestemd. Ik vind dat we dit moment moeten aangrijpen om de zaken te coördineren en synergieën te creëren tussen de bestaande initiatieven. Uit de pers blijkt dat de Vlaamse bedrijven inzake MVO aan de staart bungelen. We hebben heel wat werk voor de boeg.

Ook heb ik aan mijn administratie gevraagd om bij de evaluatie van de bestaande economische beleidsinstrumenten de focus op MVO te onderzoeken. De nodige bijsturingen aan het bestaande economisch beleidsinstrumentarium zullen worden doorgevoerd, zodat MVO als generiek aandachtspunt wordt geïmplementeerd. Deze evaluatie wordt momenteel uitgevoerd door de administratie Economie.

Ten tweede zal ik via de uitbreiding van het takenpakket van het FIT de Vlaamse bedrijven die invoeren of exporteren of in het buitenland willen investeren, aanmoedigen om dit te doen met inachtneming van ethische criteria. Ik zal daar straks op terugkomen.

Ten slotte zal ik, samen met mijn collega-minister Bourgeois, een Helpdesk Import Vlaanderen

Moerman

oprichten. Mijn kabinet heeft in januari 2005 zijn kabinet uitgenodigd om de mogelijkheden van de oprichting van die helpdesk te bespreken. Er werd toen afgesproken om samen aan de oprichting van deze helpdesk te werken. De administratie Buitenlands Beleid kreeg de opdracht om een ontwerpnota op te stellen. Het kabinet van minister Bourgeois zou een tweede vergadering samenroepen zodra het deze nota ontvangen had. Tot nu toe werd mijn kabinet hierover nog niet gecontacteerd.

We hebben wel het Europese pad verder bewandeld. Op 7 februari 2005 heeft mijn kabinet een gesprek gehad met een vertegenwoordiger van het directoraat-generaal Handel van de Europese Commissie om mogelijke synergieën tussen de Europese Export Helpdesk en de Helpdesk Import Vlaanderen te identificeren. De Europese helpdesk lijkt ons goed uitgewerkt en consistent, en we willen alle mogelijke overlappingsen met een Vlaamse helpdesk vermijden. Hiertoe zal in alle fasen van de uitwerking nauw worden samengewerkt met de Europese Commissie.

Ik heb inderdaad aangekondigd dat ik fair trade zal promoten in het kader van de handelsbetrekkingen tussen Vlaamse en buitenlandse bedrijven. Dit betreft de uitbreiding van het takenpakket van het FIT met de sensibilisatie van invoerders en investeerders op het vlak van ethische handel. Dit werd bijgevolg opgenomen in de beheersovereenkomst voor 2005-2009 tussen de Vlaamse Regering en het FIT, het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen. De kernopdrachten van het agentschap zijn gestructureerd volgens vier strategische doelstellingen. Deze strategische doelstellingen worden globaal opgevolgd aan de hand van een aantal performantie-indicatoren.

De eerste strategische doelstelling is topklasse exporteren. De tweede is investeringen aantrekken. De derde strategische doelstelling betreft duurzaam en ethisch internationaal ondernemen. 'Het agentschap stimuleert de kennis over het duurzaam en ethisch internationaal ondernemen bij zijn eigen personeelsleden en moedigt, in het kader van het maatschappelijk verantwoord ondernemen, bedrijven gevestigd in Vlaanderen aan om bij hun internationale expansie rekening te houden met het duurzame karakter ervan.'

In de praktijk zal het agentschap de principes van duurzaam en ethisch internationaal ondernemen integreren in zijn werking en actieprogramma. Eveneens zullen de buitenlandse vertegenwoordigers van het agentschap de principes van duurzaam en ethisch internationaal ondernemen in hun persoonlijk actieprogramma opnemen. Het is voor de eerste maal dat we het IMVO als een van de vier strategische doelstellingen van een exportagentschap kiezen. De vierde doelstelling is wereldklasse dienstverlening. Dit lijkt me evident. Dat is een standaard strategische doelstelling. Dienstverlening moet van topklasse zijn.

Aangezien dit voor het eerst onder onze doelstellingen valt, hebben we weinig of geen ervaring. Iedereen zal zich moeten bijscholen. Ik heb in de ontwerpbeheersovereenkomst met het FIT laten opnemen dat onze vertegenwoordigers in het buitenland één maal per jaar enkele dagen naar Vlaanderen moeten terugkeren voor bijscholing. Ik heb opdracht gegeven om op die dagen, die zullen plaatsvinden begin 2006, een module te wijden aan bijscholing en IMVO. De bijscholing heeft niet alleen betrekking op het MVO, maar op de kwaliteit van de dienstverlening in het algemeen. De vertegenwoordigers moeten tijdens hun verblijf hier ook contact hebben met bedrijven en actoren uit het maatschappelijk leven. Naast de acties voor de eigen personeelsleden komen er ook seminars voor bedrijven gevestigd in Vlaanderen en worden mogelijke lokale partners in kaart gebracht.

In een volgende fase zouden we dit in een of andere vorm kunnen vastleggen. Zo ver zijn we nog niet. We moeten nagaan of dat mogelijk is. Dit is een novum. Dit is nog nooit gebeurd in een exportdienst. We moeten eerst ervaring opbouwen. Ik ben vast van plan om daar de nodige kansen voor te creëren en middelen aan te besteden.

In het begin waren we van plan ergens een proefproject te installeren. Ik heb mijn mening bijgesteld. Dat heb ik in februari al gezegd. Ik wil dit doortrekken als horizontale actie, vertaald in een beheersovereenkomst en als strategische doelstelling. We gaan daar stap voor stap mee door. Dit zal in de geesten en acties van velen een mentale aanpassing vereisen.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister. U hebt het IMVO naar voren geschoven, en vooral het ethische aspect ervan. Ik zie daarin een contradictie met het antwoord dat ik indertijd kreeg op een vraag over het ethisch handel drijven met China. U zei toen dat het economische aspect voorrang kreeg op al de rest.

Ik heb nog een vraag over de begeleiding en aanmoediging van de kleine boeren in Zuid-Amerika. Gebeurt dat op een structurele manier? Wordt er gedacht aan een omschakeling van de ontginning naar andere, meer commerciële producten? Die zouden misschien een grotere afzetmarkt vinden dan de producten die we nu van hen importeren.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister. Ik heb begrepen dat u het MVO in de beheersovereenkomst met het FIT heel sterk wilt benadrukken. Proficiat daarvoor. Ik hoop dat dit lukt.

U hebt niets gezegd over de microkredieten en de labels. Dat laatste is wellicht meer een federale materie. In welke mate hebt u daar zicht op? Werden er initiatieven genomen om de labeling transparanter te maken?

Hebt u nog een gesprek gehad met de ngo's en de bedrijven?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Vrancken, uw samenvatting van mijn antwoord op uw vraag over China klopt niet helemaal. U hebt dat reducerend uitgedrukt.

We werken wel op basis van vrijwilligheid. Het is niet zo dat het FIT zaken zal opleggen aan ondernemingen. In de eerste plaats gaat het om sensibilisering. Laat het mij zo uitdrukken. Indien ik in het eerste jaar kan bereiken dat geen enkele Vlaamse onderneming die importeert, exporteert en/of investeert in het buitenland, nog kan zeggen dat ze nergens van wist, dan heb ik veel bereikt. Ik streef ernaar dat ze dit argument niet meer op tafel kunnen leggen. Het doel is die bedrijven voldoende te informeren over de standaard- en basis-

normering, over de sociale wetgeving in het land waar ze actief zijn, over de basismilieunormen en dergelijke. Als dat lukt in het eerste jaar, mogen we heel tevreden zijn. Dit is werkelijk een omwenteling in de geesten.

Het was ook voor de mensen van het huidige Export Vlaanderen een nieuw feit dat een minister zei wat erin zou staan. We zullen nog aan de mentaliteitsverandering moeten werken. Ik zal dan ook geen doelstellingen vooropstellen die niet realistisch zijn. We zullen moeten beginnen met de eigen mensen bij te scholen. Dat is ook normaal als we met iets nieuws beginnen. Het heeft geen zin beheerscontracten uit te werken of allerhande initiatieven te nemen als er niet voor wordt gezorgd dat de zaak in de bijscholing en de opleiding verder wordt opgevolgd. Als we daarvoor kunnen zorgen in het eerste jaar en de mensen dat gegeven integreren in het takenpakket en de begeleiding van de bedrijven, dan hebben we een grote stap vooruit gezet.

Een van de zaken die moeten worden aangepakt met de import desk, is het begeleiden van kleine boeren in andere landen en het zorgen dat er eventueel wordt overgeschakeld op andere teelten, zodat ze hun producten op onze markt verkocht krijgen. Dat moet gebeuren in samenspraak met minister Bourgeois. We hebben de Europese idee binnen onze mogelijkheden verder bewandeld. We zijn nagegaan wat er bestaat. Er is een vrij goed idee van wat er moet gebeuren. Na ons eerste initiatief wachten we nu op een initiatief van minister Bourgeois.

Zeggen aan de boeren welke teelten ze zouden moeten planten, dat behoort niet tot het takenpakket van het FIT, noch tot dat van de minister van Buitenlandse Handel. We moeten geen engagementen aangaan die we niet kunnen waarmaken over een zaak die niet tot onze bevoegdheden behoort.

Mevrouw Poleyn, u had een vraag over de microkredieten en de labels. De labels vallen volledig onder de federale bevoegdheid. Ik stel voor dat u een vraag hierover in het federale parlement laat stellen aan staatssecretaris Van Weert. We hebben ons wel gezamenlijk achter een grotere transparantie op dat domein geschaard. Ik heb dat vandaag nogmaals bevestigd aan de initiatiefnemers van fair trade met betrekking tot de koffie.

Moerman

Als ik me niet vergis, is 2005 het Internationale Jaar van de Microkredieten. Tijdens de begrotingscontrole hebben we een aantal gelden herschikt. Zo hebben we voor kleine KMO's in Zuid-Afrika 1 miljoen euro vrijgemaakt voor samenwerking.

U had het ook over waarborgen. Ik ben verantwoordelijk voor het tweede en derde Waarborgbesluit. Het tweede biedt een algemene waarborgregeling voor bedrijven. Als er een kredietdossier wordt ingediend bij een bank, kan men daarvoor tot 75 percent gewestgarantie krijgen. Het derde Waarborgbesluit gaat specifiek over handelaars of zelfstandigen die hinder ondervinden van openbare werken. Het geldt in Vlaanderen. Ik weet niet waarover minister Bourgeois het juist had. Het Vlaamse Waarborgbesluit heeft betrekking op 'run-of-the-mill'-kredietdossiers van Vlaamse KMO's in Vlaanderen.

Mevrouw Sabine Poleyn: Tijdens de vorige legislatuur werd er een decreet goedgekeurd waarin stond dat Vlaanderen zich garant kan stellen voor ontwikkelingsfondsen die gelden ter beschikking stellen van kleine microfinancieringsinstellingen in het Zuiden. We zijn op die manier dus eigenlijk een indirecte partner voor microkredieten in het Zuiden. Het gaat om een drietal instellingen in Vlaanderen, onder andere Incofin. De uitvoeringsbesluiten zijn bijna klaar.

Minister Fientje Moerman: Dat valt onder de bevoegdheid van minister Bourgeois.

Mevrouw Sabine Poleyn: U hebt zelf gezegd dat u wilt zorgen voor ondersteuning.

Minister Fientje Moerman: Ik heb het voorbeeld van Zuid-Afrika gegeven. Ik tracht nauwlettend iedereen zijn bevoegdheden te respecteren.

Mevrouw Sabine Poleyn: Het bedrag staat ingeschreven op het budget van Buitenlandse Handel?

Minister Fientje Moerman: Dat is bij begrotingswijziging gedaan op het budget van de administratie Economie. Een aantal leden van de Zuid-Afrikaanse regering zijn hier een paar maanden geleden op bezoek geweest. We hebben toen een aantal akkoorden afgesloten. Een ervan had

betrekking op samenwerking tussen KMO's. We bouwen die nu uit. We hebben gezorgd voor een heroriëntatie van kredieten.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de minister, u hebt verwezen naar de beheersovereenkomst met het Agentschap Internationaal Ondernemen. Mag ik daaruit afleiden dat die oefening is afgerond? Ik meen te hebben begrepen dat u een aantal weken geleden hebt gezegd dat u de resultaten van de lopende controle van onder andere het Rekenhof wilde afwachten.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, de oefening is nog niet afgerond. Volgens het decreet is het de nieuwe raad van bestuur die de beheersovereenkomst moet goedkeuren. We zitten wel al in een vergevorderd stadium. De beheersovereenkomst is volledig uitgeschreven en werd besproken met het huidige Export Vlaanderen, DIV en aBB. De teksten zijn klaar.

Ik heb getwijfeld. De beheersovereenkomst wordt eerst voorgelegd aan de raad van bestuur en daarna aan de regering. Dat zal vlug gebeuren. De formele goedkeuring van de beheersovereenkomst moet worden gegeven door de nieuwe raad van bestuur. Ik had de keuze tussen de zaak uitstellen of niet. Beide keuzes hebben voordelen en nadelen. Het voordeel van het uitstel was dat alles wat uit de doorlichting naar voren zou kunnen komen, in de overeenkomst kan worden geïntegreerd. Het nadeel is dat er dan een situatie van rechts-onzekerheid en onzekerheid in het algemeen blijft bestaan, en dat er kostbare tijd verloren gaat.

Na veel wikken en wegen heb ik besloten om zo snel mogelijk door te gaan. In de beheersovereenkomst staat immers dat indien er uit de doorlichtingen nog relevante aanbevelingen van structurele aard naar voren zouden komen, ze door middel van een bijakte kunnen worden toegevoegd aan de beheersovereenkomst. Door verder te gaan, heb ik de voorkeur gegeven aan zekerheid en duidelijkheid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de overgangsregeling inzake de subsidiëring van de Belgisch-Luxemburgse Kamers van Koophandel

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de overgangsregeling inzake de subsidiëring van de Belgisch-Luxemburgse Kamers van Koophandel.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, eind vorig jaar heeft minister De Gucht beslist om de subsidiëring van de Belgisch-Luxemburgse Kamers van Koophandel stop te zetten. De Vlaamse Regering was van oordeel dat die middelen aan de gewesten moesten worden overgedragen, zodat ze op een selectieve manier een aantal projecten of Kamers zouden kunnen ondersteunen. De twee andere gewesten drongen er op aan dat de federale regering gewoon zou blijven doorwerken zoals vroeger, of dat eventueel de subsidies van de Kamers zouden worden verstrekt via het Agentschap voor Buitenlandse Handel.

In mei 2005 zei u dat er binnen de werkgroep die door de interministeriële conferentie in het leven was geroepen, een overgangsmaatregel was voorgesteld voor 2005. Het zou gaan om een typisch Belgisch compromis. De federale overheid en de gewesten zouden de Kamers cofinancieren. Wallonië en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest drongen aan op een dergelijke regeling voor een langere periode. Minister De Gucht leek bereid daarop in te gaan. In antwoord op een aantal schriftelijke vragen hebt u me laten weten dat de Vlaamse Regering bij haar standpunt bleef.

In een nota van 6 juni die bestemd was voor het Overlegcomité en die op 8 juni werd aanvaard, staat dat er voor het lopende jaar in een overgangsmaatregel wordt voorzien. Ze bestaat erin

700.000 euro vrij te maken voor de subsidiëring van de Kamers van Koophandel. Daarvan zou 350.000 euro van de federale begroting voor Buitenlandse Zaken komen en 350.000 euro van de drie gewesten. Er zou daarbij wel rekening worden gehouden met de percentuele verdeling van de respectieve bijdragen aan het Agentschap voor Buitenlandse Handel.

Mevrouw de minister, is het de bedoeling dat de gewesten eigen middelen inbrengen en klopt het dat het niet gaat om middelen die door de federale regering worden overgedragen, zoals aanvankelijk door de Vlaamse Regering was gevraagd? Verder is er sprake van een onderzoek van de ingediende projecten door een comité ad hoc, waarin de gewestelijke diensten elk een vertegenwoordiger hebben. Vlaanderen vertegenwoordigt meer dan 80 percent van de export en zit toch in de minderheid.

In de nota staat verder dat elke vertegenwoordiger aan zijn verantwoordelijke autoriteiten de bij consensus genomen adviezen van het comité zal voorleggen ter uitvoering 'voor wat zijn deel van de financiering betreft, ermee rekening houdende dat geen gemeenschappelijke rekening voor uitbetaling kan worden ingesteld'. Dat is niet zo heel duidelijk geformuleerd. Wie moet er onder 'verantwoordelijke autoriteit' worden verstaan? Is dat Export Vlaanderen of bent u dat? Zijn die bewuste adviezen bindend? Kunnen alleen die projecten waarover een consensus bestaat tussen de gewesten, worden gefinancierd? Het akkoord heeft enkel betrekking op het lopende jaar. Geldt ze ook met terugwerkende kracht voor projecten die al werden uitgevoerd tijdens de eerste helft van dit jaar?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik zal eerst even de context schetsen. Op sinterklaasdag van 2004 kregen we een 'geschenk' van de minister van Buitenlandse Zaken. In een brief deelde hij mee dat de financiering van de Belgisch-Luxemburgse Kamers van Koophandel vanaf 1 januari 2005 zou worden stopgezet. Op dat moment had Vlaanderen, net zoals de andere gewesten, al een begroting klaar. Het nieuws kwam dan ook ongelegen. Er waren

Moerman

immers geen andere gelden beschikbaar. De drie gewesten hebben toen gevraagd om daarover overleg te voeren met de federale regering, die de budgetlijn de facto op nul had gezet.

Daarop is er een werkgroep opgericht. De federale regering heeft voorgesteld om voor 2005 een overgangsregeling uit te werken via een mechanisme van cofinanciering. Dat zou enkel gebeuren als de gewesten een gelijkwaardig bedrag op tafel zouden leggen. Indien dat gebeurde, zou de federale regering 350.000 euro vrijmaken voor de subsidiëring.

Vlaanderen is steeds voorstander geweest van de overheveling van de federale fondsen voor subsidiëring van de Kamers naar de gewesten. Momenteel werken we aan een eigen Vlaamse regeling voor de subsidiëring van de – Vlaamse – Kamers. Dat vergt echter tijd. Om te vermijden dat de Kamers in 2005 geen subsidies zouden krijgen omdat de Vlaamse regeling nog niet is goedgekeurd, hebben we ons akkoord verklaard om mee in de overgangsregeling, *sensu stricto*, te stappen voor 2005. Ik wil er de nadruk op leggen dat we deze beslissing hebben genomen in het belang van de Kamers en om onszelf de nodige tijd te gunnen om een regeling uit te werken.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, het gaat om een cofinanciering. De federale overheid legt 350.000 euro op tafel. De gewesten stellen, volgens een relatief aandeel, eenzelfde bedrag ter beschikking. Er wordt niets overgedragen. Dat werd wel gevraagd. Ik heb dat echter geweigerd. De middelen worden bijvoorbeeld niet in het Agentschap voor Buitenlandse Handel gestopt, daar overgedragen en herverdeeld. Elkeen subsidieert voor het eigen deel. De gewestelijke middelen worden niet naar het federale niveau overgeheveld, die van de federale overheid niet naar de gewesten en ook niet naar het agentschap.

Van de vertegenwoordiger van Export Vlaanderen in het comité wordt verwacht dat hij verslag uitbrengt bij de minister. De uitbetaling van de subsidie zal door Export Vlaanderen gebeuren.

Er moeten in de werkgroep nog concrete afspraken worden gemaakt over de werking van het comité ad hoc en over de criteria. Mij lijkt het echter dat de adviezen van het comité bindend

moeten zijn. Indien dat niet het geval was, zou de regeling voor de cofinanciering geen zin hebben.

De cofinanciering zal gebaseerd zijn op een consensus. Het is de taak van het comité ad hoc om tot een consensus te komen. Indien er over bepaalde projecten geen consensus is, betekent dat echter niet dat deze projecten niet kunnen worden gefinancierd. Op dat moment kan elkeen voor zichzelf uitmaken of hij een project wil subsidiëren.

De interkabinettenwerkgroep zal onderzoeken in welke mate de subsidiëring ook retroactief kan gebeuren. Gezien het totaalbedrag van 700.000 euro zal retroactiviteit zeker geen regel zijn. Wel kan worden gedacht aan subsidiëring van voorbereidende werkzaamheden voor activiteiten die pas na de inwerkingtreding van de nieuwe regeling plaatsvinden.

We hebben ons alleen akkoord verklaard met een overgangsregeling in de ware zin van het woord voor 2005. Dat is in de eerste plaats in het belang van de Kamers. De andere gewesten zijn inderdaad vragende partij voor een overgangsregeling in de brede zin van het woord, die veel langer zou duren, namelijk tot 2010. Wij willen dat niet. Ik heb dat ook op het Overlegcomité vermeld en laten optekenen. Het is nu de taak van de interkabinettenwerkgroep om daarover de volgende maanden verder te debatteren.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. De oplossing die u vanaf het begin voorstond, was logisch en eenvoudig. U pleitte voor de overdracht van de middelen en het aanwenden ervan door de gewesten naar eigen goeddunken en geloven. Ik begrijp wel waarom de andere gewesten u daarin niet gevolgd zijn.

U hebt benadrukt dat de regeling enkel voor dit jaar geldt. Hopelijk klopt dat ook. Het moet de bedoeling zijn om vanaf volgend jaar een regeling te treffen die meer tegemoetkomt aan wat u aanvankelijk voorstond. De ervaring leert dat dat geen gemakkelijke aangelegenheid zal zijn. Het is afwachten of Vlaanderen, dat zorgt voor 80 percent van de export, eindelijk eens zijn wil kan doordrukken.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, we konden geen overdracht van de middelen vragen. Er waren geen middelen meer. De federale overheid had eenzijdig de budgetlijn op nul gezet. Na lang en intensief overleg hebben we ze zover gekregen dat uit het diepste van de federale broekzak nog 350.000 euro te voorschijn werd getoverd. Aanvankelijk was er niets meer over te dragen omdat er niets meer was.

Het klopt dat Vlaanderen verantwoordelijk is voor iets meer dan 80 percent van de Belgische export. Laten we ons hoeden voor arrogantie of overmoedigheid. We zijn nu bezig met het uitwerken van een regeling voor de subsidiëring van Vlaamse Kamers. Ik heb u dat in januari ook gezegd in een antwoord op een vraag. Ik heb toen geantwoord dat we moesten kijken welke mogelijkheden er waren.

Wat wel belangrijk is bij de overgangsregeling, is dat wij geen bijkomende middelen hebben overgedragen naar het agentschap. Die vraag is er wel geweest. Mijn antwoord daarop was dat als er middelen ter beschikking worden gesteld, ze niet worden overgedragen naar het agentschap.

Er moet natuurlijk een akkoord worden afgesloten met vier partners, de drie gewesten en de federale overheid. We zijn daarin geslaagd. In dit geval moeten de belangen van het bedrijfsleven, in deze van de Kamers van Koophandel, de bovenhand halen op de absolute, pure orthodoxie.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Met dien verstande dat die absolute, pure orthodoxie ten goede komt van het bedrijfsleven.

Minister Fientje Moerman: Dat is niet het geval als ze niets hebben.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.27 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

